

Parzych, Czesław

Żołnierze Armii Krajowej spoczywający na ostrołęckim cmentarzu parafialnym

---

Zeszyty Naukowe Ostrołęckiego Towarzystwa Naukowego 6, 225-235

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŻOŁNIERZE ARMII KRAJOWEJ SPOCZYWAJĄCY NA OSTROŁĘCKIM CMENTARZU PARAFIALNYM

W ostatnim okresie czasu obalone zostało tabu i zerwane całony milczenia, odsłaniając i poszerzając obszary obejmowane publicznie naszą narodową pamięcią.

Jednym z nich jest Armia Krajowa. Był czas, że jej żołnierze – „zapłute karły reakcji” – doświadczały ze strony władz PRL-u szykan, upokorzeń i krzywd. Represje i lęk zmuszały do ukrywania tej przynależności. Toteż wielu odeszło nie rozpoznanych. Odeszło, bo czas ich przemija. Spośród nich znaczna grupa spoczywa na ostrołęckim cmentarzu parafialnym. Mieszkali w Ostrołęce i przyległych wioskach, wchodzących w skład tutejszej parafii. Ich to nazwiska starałem się odszukać (i w niniejszym zapisie pomieścić) przy dużej pomocy Wacława Fidrycha „Zwiada” – dowódcy plutonu AK Nakły, Tadeusza Kruszewskiego „Feniksa”, który prowadził kancelarię Sztabu Obwodu Ostrołęckiego AK „Sęp” (zm. 30.XII.1989 r.), Witolda Popiołka „Groma” – zastępcy dowódcy plutonu AK w rejonie ostrołęckim, redaktora i wydawcy gazетки „Puszcza Szumi” w latach 1945–46, Henryka Ciszewskiego – niezmordowanego w poszukiwaniach, Stanisława Smugorzewskiego – żołnierza AK, kilkuletniego więźnia UB, Heleny Rudnickiej „Chrzyszczka” zastępcy szefa Wojskowej Służby Kobiet Komendy Obwodu Ostrołęckiego AK, oraz Janiny Dylewskiej, Marii Gwiazdowskiej, Kazimierza Karaszewskiego i wielu innych osób. Wszystkim serdecznie dziękuję.

Notki o członkach AK, spoczywających na ostrołęckim cmentarzu parafialnym, ułożone są w układzie alfabetycznym. Zawierają one, na ile było to możliwe do ustalenia, informacje o dacie i miejscu urodzenia, miejscu zamieszkania, wykształceniu, miejscu pracy przed wojną, udziale w wojnie obronnej 1939 r., pełnionych funkcjach w AK, udziale w akcjach, losach powojennych i dacie śmierci. Niektóre z nich są bardzo skromne i lakoniczne, inne, szczególnie gdy w grę wchodzi działacze AK i dowódcy oddziałów, znacznie obszerniejsze. Szczerpłość miejsca ogranicza wszystkie zapisy o poszczególnych członkach AK – spoczywających na ostrołęckim cmentarzu i pomordowanych w obozach – do podstawowych informacji biograficznych i odnotowania jedynie nazwisk tych, którzy spoczywają na cmentarzu rzekuńskim, a których przynależność AK-owską udało się ustalić (Stacja Ostrołęka, która jest dzielnicą miasta, wchodziła i wchodzi w skład parafii Rzekuń). A przecież po wojnie wielu wyjechało w inne rejony kraju, tam żyli i pracowali, tam znajdują miejsce spoczynku, często nie rozpoznani. Toteż niniejszy zapis uważam za załączek szerokiej i pełnej listy wszystkich żołnierzy Armii Krajowej, działających na terenie Ostrołęki i powiatu.

Wacław Anuciński ur. w Jaworach k/Goworowa, żołnierz łączności w wojnie obronnej 1939 r., od 1944 r., w ludowym wojsku polskim. Zmarł 5 lutego 1987 r.

Tadeusz Banasiak, ur. w Kaczynach Starejsi 6 września 1923 r. W dniu 9 września 1944 r., razem ze swymi braćmi, Marianem i Stanisławem, zatrzymany przez NKWD w Czerwonym Borze i wywieziony w głąb Związku Radzieckiego, gdzie przebywał w ciężkich obozach – łagrach do lutego 1946 r. Po wojnie pracował jako konduktor kolejowy na Stacji Ostrołęka. Zmarł 21 marca 1991 r.

Jan Bartkiewicz, starszy wachmistrz 5 Pułku Ułanów Zaslawskich, więzień obozów koncentracyjnych Dachau i Mauthausen. Jego brat, Władysław, doróżkarz, w dniu 10 września 1939 r. został zamordowany przez lotny oddział SS na polach wsi Księżopole (miał 39 lat) razem z Aleksandrem Orłowskim (28 lat), Kazimierzem Samsalem (17 lat) i całą grupą mężczyzn z Ostrołęki i ze wsi Ciągaczki.

Zygmunt Bartosiewicz, mieszkał we własnym domu przy ul. Stacha Konwy. W okresie międzywojennym pracował jako drogomistrz. W 1939 r. zmobilizowany i skierowany do nadzoru prac przy budowie tamy na Narwi. W czasie okupacji został zatrudniony jako robotnik w wojskowych magazynach niemieckich w Wojciechowicach. W swym domu miał ukryte radio, którego słuchał z osobami wtajemniczonymi. Pracując w magazynach wynosił koce wojskowe, przekazując je do dyspozycji AK. Odbierał też przywożone tajne gazetki, które jego córka Maria (Gwiazdowska) dostarczała do punktów w mieście i sąsiedztwie. Gazetki te brała z sobą jego siostra, Stefania Bartosiewicz, która przyjeżdżała do niego z Protektoratu (tam mieszkała). Przewoził też zgromadzoną w jego domu broń i granaty do Konstantego Piotrowskiego „Jerzyka”, szefa wywiadu Komendy Obwodu Ostrołęka AK, który mieszkał za parkiem miejskim w służbowym domu, tzw. „koszarce” (przed wojną pracował w Zarządzie Drogowym). Na początku 1945 r. NKWD-yści aresztowali go na drodze we wsi Chudek k/Kadzidła (tam był ewakuowany z rodziną gdy zbliżał się front) i razem z innymi (około 500 osób) wywieźli do obozu w Charkowie, tam zginął, o czym jego najbliższych powiadomili współwięźniowie, którzy szczęśliwie powrócili do domu.

Paweł Bednarczyk, ur. w 1907 r., kolejarz – magazynier zasobów PKP na Stacji Grabowo, w czasie okupacji robotnik torowy, mieszkał przy ul. Nadnarwiańskiej (obok Kuleszy, również członka AK). Zmarł 25 lipca 1980 r.

Stanisław Bobrowiecki (1918 – 1945), przed wojną ukończył ostrołęckie gimnazjum i uczył się w Szkole Podchorążych w Ostrów-Komorowie. Żołnierz wojny obronnej 1939 r., podporucznik AK, ukrywał się na terenie wsi Siemiątkowo. Gdy przybył do Ostrołęki został aresztowany i katowany, zginął w obozie Mauthausen.

Władysław Borkowski, przed wojną dyżurny ruchu na stacji kolejowej Grabowo, podczas okupacji kierownik kolejki wąskotorowej w Ostrołęce. Aresztowany przez gestapo, po trzech miesiącach zwolniony za kaucją (pieniądze zorganizował żołnierz AK – Waclaw Fidrych). Nawiązał kontakt z wiekinierami – jeńcami francuskimi, których obóz znajdował się w Grabowie w domu Załusków (rodziców Waldemara Załuski) i przekazał ich Waclawowi Fidrychowi, a ten udzielił im dalszej pomocy w ucieczce.

Leon Brodowski, ur. 7 listopada 1901 r. w Makowie Maz., syn Konstantego i Wiktorii. Walczył w wojnie 1920 r., za co odznaczony został Krzyżem Walecznych. Zdobył zawód młynarza-montera i pracował w dużych młynach handlowych a od 1932 r. w młynie „Narew” w Ostrołęce, którego został administratorem w czasie okupacji. Funkcja ta umożliwiała mu niesienie szerokiej pomocy potrzebującym Polakom, co czynił chętnie i szczerze. Z jego pomocy (zaopatrzenie w mąkę, pieniądze uzyskane ze sprzedaży itp.) korzystała również Armia Krajowa, dla celów której przechowywał także broń, amunicję, granaty. Za swą działalność otrzymał w czasie okupacji Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami i awans do stopnia sierżanta. W 1978 r. otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 8 stycznia 1986 r. w mieszkaniu, w którym mieszkał samotnie przy ul. Staszica.

Jan Brzeziński (1913 – 1980), pochodził z Janoch k/Troszyna, kończył szkołę oficerów rezerwy i w AK otrzymał stopień podporucznika. Po wojnie zamieszkał ze swą rodziną w Ostrołęce.

Ludwik Teodor Budny, ur. w 1917 r. we wsi Nakły. Podczas okupacji miał ukryte radio, słuchał komunikatów i przekazywał je do AK, w której był ludwisarzem. Po wojnie był jednym z założycieli PSS w Ostrołęce. Do emerytury pracował w OZCP. Zmarł 17 lutego 1983 r. Jego brat, Witold Budny, w 1938 r. wstąpił do Związku Żywych Torped.

Tadeusz Budny, syn Jana i Marceli, ur. 25 września 1917 r. we wsi Kołaki. Ukończył ostrołęckie gimnazjum i wstąpił do Szkoły Podchorążych w Ostrow-Komorowie. Walczył w wojnie obronnej 1939 r. w stopniu podchorążego w 118 pułku piechoty i zakończył ją jako dowódca plutonu ckm na taczankach u gen. Franciszka Kleeberga pod Kockiem. W czasie okupacji przybył do Ostrołeki i w listopadzie 1940 r. wstąpił do tajnej organizacji Służba Zwycięstwu Polsce. Emisariuszami tej organizacji na terenie naszego miasta byli również: ppor. Ryszard Pszczółkowski, st. ogniomistrz Franciszek Czado, ppor. Jan Kamiński, ppor. Wiesław Olszewski, ppor. Bronisław Olszewski, ppor. Janusz Pęski, ppor. Ryszard Ostaszewski, Zygmunt Prawda. Gdy na początku marca 1942 r. komendantem Obwodu Ostrołęckiego „Sęp” powstałej Armii Krajowej został Edward Filochowski „San”, wówczas Tadeusz Budny „Swoboda” awansował do stopnia podporucznika ze starszeństwem i mianowany został na zastępcę komendanta Obwodu. Gdy wiosną 1944 r. w strukturach AK przystąpiono do odtwarzania 5 Pułku Ułanów Zasławskich, nadając mu nazwę Odtworzony 5 Pułk Ułanów Spieszonych, Tadeusz Budny „Swoboda” awansowany był do stopnia kapitana tytularnego (do stopnia porucznika ze starszeństwem awansował w sierpniu 1943 r.) i mianowany dowódcą 2 batalionu tego pułku. W maju 1944 r. odznaczony Krzyżem Walecznych i Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami (również w 1944 r.) oraz Orderem Virtuti Militari (w listopadzie 1944 r.). Pod jego dowództwem w ostatnich dniach sierpnia 1944 r. około 30 żołnierzy 4 szwadronu, zmobilizowanego ze składu 2 batalionu, w tym żołnierze radzieccy, wypełniali w rejonie wsi Piski obowiązki żołnierskie, nałożone na nich rozkazem akcji „Burza”. Po znalezieniu się na terenie operacyjnym wojsk radzieckich, kpt. Tadeusz Budny „Swoboda” zgłosił się do dowództwa radzieckiego, przez które razem ze swą grupą żołnierzy został zatrzymany i internowany na teren ZSRR. Tam żołnierze zostali wcieleni do wojska, a on, jako oficer, przebywał kolejno w czterech obozach. Po powrocie do kraju dokształcał się i pracował początkowo w melioracji a później w Przedsiębiorstwie Robót Komunikacyjnych (PRK – 7): jako technik budował m.in. obydwa ostrołęckie mosty (kolejowy i kołowy). Gdy ukończył studia (magister inżynier), przeniósł się do Warszawy i tam zamieszkał ze swą rodziną. Tam też zmarł 22 stycznia 1985 r., pochowany na ostrołęckim cmentarzu.

Dominik Chelchowski, (1916–1990), nauczyciel.

Józef Chodkowski, mieszkał w Ostrołęce.

Edward Dobek, był dowódcą drużyny AK. Mieszkał w Pomianie, tam prowadził własne gospodarstwo rolne a po wojnie pracował również w melioracji jako technik łąkarstwa. Do AK należała także jego żona Franciszka i jego brat, ksiądz Jan Dobek, wówczas jeszcze kleryk, (zmarł w parafii w Zuzeli), oraz ich siostry: Sabina (Fidrychowa) i Halina (Siokowa).

Stanisław Dzewirski „Dzwirek”, starszy wachmistrz 5 Pułku Ułanów Zasławskich w Wojciechowicach. Brał udział w wojnie obronnej 1939 r., był więźniem obozów koncentracyjnych; wyzwolony przez aliantów kończył wojnę jako żołnierz 2 Korpusu w Italii. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Srebrnym Virtuti Militari, dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Partyzanckim i Oświęcimskim, medalem „Za wojnę obronną 1939”. Zmarł 5 lipca 1986 r., miał 83 lata.

Mieczysław Falkowski, ur. w 1898 r. w Chełmie Lubelskim. Porucznik 1 pułku strzelców konnych w Mińsku Mazowieckim, rotmistrz 5 Pułku Ułanów Zastawskich, brał udział w wojnie obronnej 1939 r. W czasie okupacji major Kedywu AK na Lubelszczyźnie, miał ps. „Marek”. Od 1945 r. nauczyciel w Szkole Podstawowej w Wojciechowicach a następnie kierownik szkoły w Ołdakach. Zmarł 24 kwietnia 1981 r.

Grzybowiński, przed wojną mieszkał obok tartaku Żyda Białego przy ul. Łęczysk, a w okupację przy ul. Stacha Konwy. Kolejarz na kolejce wąskotorowej. Zginął w obozie koncentracyjnym. Jego syn, też żołnierz AK, pracował w wojskowych magazynach niemieckich w Wojciechowicach, został schwytyany przez Niemców w czasie akcji i zastrzelony na miejscu.

Józef Grabowski, rolnik ze wsi Stepna Michałki, należał do plutonu AK Nakły, dowodzonego przez Waclawa Fidrycha. Ukrywał u siebie Francuzów – uciekinierów z obozu niemieckiego (Welkowie przewozili ich przez Narew).

Władysław Jadczak, wicestarosta ostrołęcki, podporucznik. Współpracował z kpt. ks. prefektem Janem Krzemińskim w organizowaniu pierwszych komórek konspiracyjnych, żołnierz ZWZ w grupie rtm. Kazimierza Draczyńskiego. Aresztowany w 1941 r., zmarł w obozie koncentracyjnym.

Kaczkan, pochodził z terenów zajętych w 1939 r. przez Związek Radziecki. Z zawodu krawiec. Zatrzymał się u Borkowskich w Dobrołęce, ożenił się z ich córką i tam pozostał. W AK był w drużynie Juliana Kossakowskiego. Jako krawiec szył torby-chlebaki dla AK-owców. Po wojnie pracował na gospodarstwie.

Józef Kaczyński „Jastrząb”, był synem rolnika ze wsi Gnaty, służbę czynną odbywał w 12 Dywizjonie Artylerii Konnej w Wojciechowicach, awansował do stopnia plutonowego. Do konspiracji został przyjęty i zaprzysiężony w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia 1940 r. w krągankach ostrołęckiego kościoła poklasztornego przez Waclawa Fidrycha „Zwiada” (późniejszego d-cę plutonu AK placówka Makły) razem z Czesławem Parzychem z Durlas. W okresie późniejszym mianowany został dowódcą plutonu AK w rejonie wsi Durlasy–Gnaty–Łęg, następnie dowódcą kompanii WiN. Po wojnie pracował w Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Lelisze.

Czesław Kalinowski, przed wojną pracował jako droźnik. W czasie okupacji mieszkał przy ul. Stacha Konwy w budynku Zarządu Drogowego, był kierową u starosty niemieckiego Klana (znał dobrze j. niem.), stąd miał wiele informacji a ponadto razem z Zygmuntem Bartosiewiczem słuchali komunikatów w radio w j. niemieckim i rosyjskim (rosyjski znał Z. Bartosiewicz).

Kazimierz Karaszewski – senior, ps. „Wołk”, od 1918 r. do 1922 r. w stopniu podporucznika służył w artylerii lekkiej w Augustowie, potem w Radomiu i Zajezierzu k/Dębłina. W 1927 r. przeniesiony w stopniu kapitana do 12 Dywizjonu Artylerii Konnej w Ostrołęce-Wojciechowicach. W 1937 r. po rozwiązaniu 12 DAK-u przeniesiony do 4 DAK-u w Suwałkach i w tej jednostce brał udział w wojnie obronnej 1939 r. Na terenie Litwy dostał się do niewoli radzieckiej; po ucieczce przebywał w Warszawie i działał w szeregach AK. W czasie Powstania Warszawskiego w stopniu majora pełnił funkcję komendanta placówki Warszawa Śródmieście – Południe. Przebywał w oślagu w Murnau k/Monachium. W 1946 r. powrócił do kraju. Po przejściu na emeryturę zamieszkał w Ostrołęce u syna Kazimierza, oficera lotnictwa polskiego na Zachodzie – w RAF-ie (dywizjony 306 i 309). Jego żona, Maria, uczestniczyła również w Powstaniu Warszawskim jako łączniczka.

Ksiądz Antoni Kin, ur. 2 sierpnia 1903 r. w Kaczynach Tobolicach. Początkowo był nauczycielem we wsiach podostrołęckich, później wstąpił do Seminarium Duchownego w Łomży. Święcenia kapłańskie otrzymał 21 maja 1932 r. Przed wojną był duszpasterzem

w Grajewie, tam otrzymał probostwo. W czasie okupacji pełnił posługę kapłańską w Śniadowie, gdzie mjr Kalinowski „Kalina” zwerbował go do AK i mianował kapelanem. Po wojnie w latach 1946–47 był proboszczem parafii w Chlebiotkach. Tam nocą, potajemnie przed władzami, udzielił partyzanckiej parze młodych sakramentu małżeństwa i wyprawił im na plebanii weselny obiad. W 1948 r. biskup przeniósł go do Nura, gdzie odbudowywał zniszczony w czasie działań wojennych kościół. Tam też został aresztowany za AK-owską działalność i konspiracyjne udzielanie ślubów partyzanckim parom oraz poświęcanie broni. Otrzymał wyrok 8 lat więzienia, odsiedział 4 lata. Po powrocie był proboszczem parafii Romany do 1966 r., kiedy to przeszedł na emeryturę z uwagi na zły stan zdrowia i został rezydentem w Ostrołęce. Zmarł 4 stycznia 1978 r. Miał 4 siostry i trzech braci.

Jan Klemendorf, pochodził z Nakiel, ukończył tajny kurs podoficerski AK, prowadzony przez Ryszarda Pszczółkowskiego „Gryfa” i otrzymał stopień starszego strzelca. Po wojnie mieszkał w Ostrołęce, pracował jako agent PSS. Zginął w wypadku drogowym.

Wacław Klos, mieszkał w Antoniach, służbę wojskową odbywał w 12 DAK-u w Wojciechowicach, otrzymał stopień kaprała. Po wojnie pracował na kolei wąskotorowej i szerokotorowej jako SOK-ista.

Antoni Kolakowski, pracował w warsztatach kolei wąskotorowej w Grabowie. Zmarł w 1952 r. w wieku 58 lat.

Aleksander Kosek, żołnierz 5 Pułku Ułanów Zastawskich, brał udział w wojnie obronnej 1939 r., później w szeregach AK. Mieszkał w Łęgu Przedmiejskim.

Julian Kossakowski, z wojska miał stopień plutonowego, mieszkał w Dobrołęce, tam organizował w początkowym okresie okupacji tajną komórkę, terytorialnie podlegającą dowództwu w Różanie (gdzie d-cą był oficer rezerwy Żytowiecki). Później żołnierz AK, od 1943 r. zastępca dowódcy plutonu tej organizacji, placówka Nakły (d-cą był Wacław Fidrych). Po wojnie wyjechał do Olsztyńka, gdzie pracował jako komendant SOK-u, skąd przeniesił się do miejscowości Warpuny, gdzie był kasjerem na kolei.

Witold Kossakowski z Dobrołęki, stryjeczny brat Juliana, członek AK. Działal w Kedywie. Zajmował się też przewożeniem przez Narew uciekających z niewoli niemieckiej jeńców. Po wojnie mieszkał w Dobrołęce, pracował na kolei: początkowo na stacji Grabowo jako SOK-ista, później w parowozowni na Stacji Ostrołęka.

Janusz Kotowski, gdy razem ze swym kolegą Janem Repko szli do oddziału partyzanckiego, zostali w okolicy Troszyna zatrzymani przez Niemców, tam zginęli podczas próby ucieczki.

Stanisław Kozłowski, pochodził z Zawad (?), przed władzami niemieckimi ukrywał się w Olszewce u Pawłowskiego, z którym razem był zatrzymany jako zakładnik i odesłany do obozu w czerwcu 1944 r.

Jan Feliks Kruszewski, syn Aleksandra, nauczyciela-kierownika Szkoły Podstawowej w Wojciechowicach, urodził się 21 stycznia 1912 r. w Mławie. Ukończył Gimnazjum im. Króla Stanisława Leszczyńskiego w Ostrołęce i studia na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie na wydziale matematyczno-przyrodniczym w 1938 r. Od 1939 r. żołnierz Związku Walki Zbrojnej, później AK, miał ps. „Radar”. W 1940 r. aresztowany przez NKWD, skazany na 15 lat więzienia i zsyłkę na Syberię. Po wybuchu wojny radziecko-niemieckiej w 1941 r. uciekł z łomżyńskiego więzienia, w którym jeszcze przebywał i włączył się w nurt pracy konspiracyjnej na terenie Obwodu Ostrołęckiego AK „Sęp” Okręgu Białostockiego. Był wykładowcą w tajnej szkole podoficerskiej piechoty. Po wojnie był nauczycielem i dyrektorem średnich szkół ostrołęckich. Posiadał liczne odznaczenia, m.in. Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 29 maja 1982 r.

Tadeusz Kruszewski, brat Jana, ur. 6 kwietnia 1923 r., w Wojciechowicach. Przed wojną uczęszczał do ostrołęckiego gimnazjum. W czasie okupacji – razem ze swymi starszymi braćmi: Janem i Jerzym – był jednym z pierwszych konspiracyjnych żołnierzy Związku Walki Zbrojnej na południowych terenach powiatu ostrołęckiego. Przyjął ps. „Feniks”. W początkach marca 1942 r., gdy mjr Edward Filochowski „San” powołał sztab Obwodu Ostrołęckiego AK „Sęp”, przydzielono mu do prowadzenia kancelarię sztabu. Pod komendą Biura Informacji i Propagandy, na czele którego stał ppor. Robert Adamowicz „Alena”, rozprowadzano krajową prasę konspiracyjną oraz prowadzono stały nasłuch radiowy. A zebrane wiadomości i informacje, odpowiednio zredagowane właśnie przez Tadeusza Kruszewskiego, ukazywały się w lokalnej gazecie, noszącej nazwę „Głos z Zasięka” – jako że informacje do gazетки gromadzono w zasięku stodoły Mierzejewskiego w Zabieliu. Jej powielaczowe drukowanie wykonywano początkowo również w zasięku stodoły sierżanta Bolesława Kurpiewskiego „Orlika”, później w szkole w Rozworach, następnie na kolonii wsi Przytuły Nowe u Stanisława Lutrzykowskiego. A w końcu sierpnia 1944 r. „Feniks” przeniósł tę niewielką drukarenkę – powielacz do zabudowań członka AK – Józefa Tyszki „Sosny” we wsi Nadbory. Gazetka, cały czas wydawana przez Tadeusza Kruszewskiego raz w tygodniu w nakładzie kilkudziesięciu egzemplarzy, była rozprowadzana konspiracyjnie po okolicy, podawała dość szybko prawdziwe informacje oraz podtrzymywała w społeczeństwie ducha walki i nadziei.

Po wyzwoleniu podjął pracę w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym, następnie w starostwie. 1 kwietnia 1951 r. został pierwszym po wojnie przewodniczącym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Ostrołęce (funkcję tę objął po ustępującym burmistrzu Franciszku Ogonowskim). Później pracował w Wydziale Finansowym oraz różnych przedsiębiorstwach. W 1975 r. odszedł na emeryturę. Posiadał odznaczenia AK-owskie i państwowe, pośmiertnie przyznano mu Krzyż Walecznych. Przez wiele lat i z wielu źródeł zbierał i gromadził materiały i dokumenty, na podstawie których opracował (w maszynopisie) monografię 5 Pułku Ułanów Zasławskich, historię działań Obwodu Ostrołęckiego AK oraz inne prace i artykuły, związane z historią Ostrołęki i okolic. Zmarł 30 grudnia 1989 r.

Ksiądz prefekt **Jan Krzemiński** „Profesor”, kapitan, kapelan 5 Pułku Ułanów Zasławskich, w latach 1929–39 wykładowca religii w ostrołęckich szkołach. Cieszył się powszechnym szacunkiem i poważaniem. Od pierwszych dni okupacji niósł dużą pomoc miejscowej ludności w ratowaniu jej od aresztowań, współorganizował pierwsze komórki ruchu konspiracyjnego, m.in. z Władysławem Jadczykiem – przedwojennym zastępcą starosty ostrołęckiego i rtm Kazimierzem Draczyńskim. W 1940 r. aresztowany przez ostrołęckie gestapo i wywieziony do obozu w Działdowie, tam zamordowany w styczniu 1944 r. Za ofiarną działalność konspiracyjną odznaczony przez d-cę Okręgu Białostockiego AK Władysława Linińskiego „Mścisława” w listopadzie 1941 r. Krzyżem Walecznych.

Zygmunt Lipiński, pochodził z Łomży, był lekarzem medycyny. Praktykę lekarską odbywał w ostrołęckim szpitalu w czasie okupacji. Po wojnie razem z lekarzem Ryszardem Ostaszewskim, też żołnierzem AK, byli pierwszymi lekarzami, organizującymi przy pomocy dr Józefa Psarskiego i Janusza Pęskiego ostrołęcką służbę zdrowia i szpital, którego został kierownikiem. Zmarł 13 lipca 1983 r.

Dr Adam Kukliński, był jednym z pierwszych organizatorów ruchu konspiracyjnego na terenie Ostrołęki jesienią 1939 r. Razem z dr Józefem Psarskim i innymi osobami działał w powiązaniu z rtm 5 Pułku Ułanów Zasławskich Kazimierzem Draczyńskim „Sokołem”, który po kampanii wrześniowej powrócił na teren powiatu ostrołęckiego, osiadł koło Myszynia i właśnie już jesienią 1939 r. organizował, w oparciu o byłych żołnierzy-ułanów

i ich rodziny, pierwsze załóżki organizacji konspiracyjnej. Podczas rewizji w mieszkaniu A. Kuklińskiego znaleziono tajną ulotkę i aresztowano go w kwietniu 1940 r. W śledztwie poddawany był torturom, nie wymuszono jednak na nim zeznań obciążających kogokolwiek. Straszliwie skatowany wywieziony został do Działdowa, gdzie wkrótce został zamęczony.

Marian Bożywoj Klyciński, ur. 15 sierpnia 1885 r., właściciel młyna i elektrowni na Omulwi w Grabowie, członek POW. W czasie okupacji razem ze swą żoną Ksawerą aresztowani 6 kwietnia 1940 r., przebywali w więzieniu. Zmarł 8 października 1970 r.

Bolesław Kowalewski, pochodził ze wsi Antonie. Przed wojną i w czasie okupacji pracował jako motorniczy w ostrołęckich tartakach, od 1945 r. do 1950 r. prowadził własny tartak przy ul. Warszawskiej (naprzeciw fortu). Zmarł 26 sierpnia 1981 r., lat 74.

Józef Niewiarowski „Jacek”, syn Waclawa. Wyróżniał się ofiarnym i rozumnym działaniem w ostrołęckiej komórce Kedywu. Wiosną 1944 r. aresztowany przez gestapo, podczas przesłuchań torturowany, m.in. przez samego szefa Henzega, przewieziony do ostrołęckiego więzienia zmarł z powodu odniesionych obrażeń. Miał 24 lata. W konspiracyjnej działalności jako pomocnik aktywnie angażował się jego młodszy brat Michał, który zmarł w 1968 r. w wieku 45 lat.

Roch Olech, pochodził z Antoń, mieszkał w Szwendrowym Moście, do AK należał razem ze swym synem (zaprzysiężony przez Józefa Kaczyńskiego z Gnatów).

Czesław Parzych „Jaskółka”, ur. 11 listopada 1913 r. w Durlasach, tam też mieszkał i prowadził gospodarstwo rolne. Służbę wojskową odbywał w Grodnie. W 1938 r. wstąpił do Związku Żywych Torped (z całego powiatu wstąpiło ok. 7 osób). W 1939 r. zmobilizowany do 15 pułku piechoty jako dowódca ckm opl w Łomży. Ranny w nogę dostał się do niewoli radzieckiej, przebywał w szpitalu w Równem, skąd został zwolniony i na początku grudnia przedostał się do domu. Jeszcze w tym samym miesiącu nawiązał kontakt z komórką konspiracyjną i w dniu 26 grudnia 1939 r. razem z Józefem Kaczyńskim z Gnatów, został zaprzysiężony w krągankach kościoła poklaszternego przez Waclawa Fidrycha „Zwiada”. Na początku 1940 r. wraz z innymi podoficerami: Stanisławem Ładą z Gibalki, Józefem Kaczyńskim z Gnatów, Toflem z Długiego Kątu, Baclawskim i Franciszkiem Kraską ze Szkwy, zorganizował na tym terenie Związek Walki Zbrojnej, przekształcony później w AK. Za zasługi awansowany do stopnia sierżanta. Po wojnie był radnym i podwójtem gminy Lelis, sołtysiem wsi Durlasy, ostatnio mieszkał w Ostrołęce przy ul. Psarskiego. Zmarł 29 listopada 1987 r.

Jan Pianko, plutonowy 12 Dywizjonu Artylerii Konnej w Wojciechowicach. Był kowalem – podkuwaczem koni. W latach 1939–1944 mieszkał i działał w AK na terenie Miastkowa (pod kościołem miał skrytkę z bronią). Po wojnie prowadził własną kuźnię przy ul. 11 Listopada. Zmarł 14 listopada 1981 r., miał 77 lat.

Stanisław Pożarowski „Łagodny” (1906–1982), z zawodu był masarzem. Wraz ze swą żoną Stanisławą „Paprotką” wywiózł z terenu cegielni w Wojciechowicach cztery skrzynki granatów, które tam były ukryte od początku wojny i przekazał w Ołdakach braciom Waclawowi i Ignacemu Zalewskim. Jako masarz, z upoważnienia władz niemieckich prowadził sklep masarniczy na kartki dla ludności polskiej. Mając takie zabezpieczenie dokonywał potajemnych ubojów zwierząt, wyrabiał wędliny i przekazywał dla oddziału partyzanckiego „Madagaskar”. Pomagał mu w tej pracy Czesław Opęchowski, masarz, który po wojnie był kierownikiem sklepu masarskiego w Ostrołęce przy ul. Kościuszki.

Wacław Prusaczyk, (1919–1977), pracował na budowach, mieszkał w Ostrołęce. Uczestniczył w działaniach oddziału Tadeusza Budnego „Swobody”.

Dr Józef Psarski „Piotr”, ur. 19 marca 1868 r. w majątku Grabowo pod Opoczmem. Jako student czynnie uczestniczył w ruchu niepodległościowym, co stało się powodem

aresztowania go i zesłania w głąb Rosji. Był długoletnim lekarzem na Stacji Ostrołęka oraz aktywnym działaczem społecznym i na tę działalność przekazywał wszystkie zaoszczędzone środki pieniężne. W czasie okupacji jako jeden z pierwszych organizował Narodową Organizację Wojskową. W pocz. marca 1942 r. powołany był na szefa sanitarnego Obwodu Ostrołęckiego AK. Jego zastępcą został młody wówczas lekarz Ryszard Ostaszewski (mieszka w Warszawie). W komendzie Obwodu Ostrołęckiego AK był dr J. Psarski także delegatem prezydenta rządu londyńskiego a zastępcą Zygmunt Kwiatkowski „Zryw”. Gdy odtworzono 5 pułk ułanów J. Psarski został jego lekarzem, zaś kapelanem ks. Marian Skłodowski „Oracz”. W połowie września 1944 r. Psarskiego mianowano starostą ostrołęckim (jego z-cą Władysław Pstrągowski, też członek AK). Ze stanowiska tego zrezygnował w maju 1945 r. Zmarł 6 października 1953 r.

Kazimierz Pfajfer, ur. w Warszawie 19 lutego 1914 r. Był kolejjarzem – zwrotniczym na stacji kolejowej Grabowo. Mieszkał w domu własnym przy ul. Farnej w Ostrołęce, zmarł 16 lutego 1992 r.

Jan Prawda, ślusarz, członek orkiestry strażackiej, zmarł 9 marca 1979 r., lat 61.

Norbert Rak, rymarz z zawodu, prowadził własny zakład rymarski, mieszkał przy ul. Stacha Konwy. Zmarł 15 stycznia 1976 r., miał 79 lat.

Jerzy Rak, syn Norberta, działał w komórce Kedywu, zginął w 1944 r.

Mieczysław Rak, syn Norberta, aresztowany w 1944 r., zginął w obozie koncentracyjnym, miał 24 lata.

Eugeniusz Rak, syn Norberta, działał w szeregach patroli Kedywu na terenie miasta i w jego rejonie, gdzie dokonywano szeregu mniejszych akcji sabotażowo-dywersyjnych. Razem z nim działali również: Jerzy Rak, Jan Dobek, Ryszard Kotowski, Eugeniusz Kraszewski, Jan Repko, Jan Zieliński, Bogdan Sieradzki. Po wyzwoleniu przejął po ojcu i prowadzi mały zakład rymarski przy ul. Kościuszki. Zmarł 17 listopada 1977 r., miał lat 51.

Jan Repko (1923–1944), do organizacji zwerbowany przez Witolda Popiołka (z-cę d-cy plutonu AK w rejonie Ostrołęka, który również odbierał od niego przysięgę). Zabity przez Niemców razem ze swym kolegą Januszem Kotowskim, gdy szli do oddziału.

Władysław Skolimowski, ur. 2 grudnia 1905 r. w Sierpcu, chorąży 5 Pułku Ułanów Zasławskich. W czasie okupacji żołnierz AK w szeregach 5 pułku ułanów spieszonych, ps. „Zasławiak”. Zmarł 26 czerwca 1986 r.

Henryk Siok, pochodził z Myszyńca Starego, w AK był łącznikiem, później należał do WiN. Zginął po wojnie w wypadku samochodowym.

Wiktor Stański, ur. 23 marca 1916 r. w Bieżnięczuku. Ukończył Akademię Medyczną w Łodzi jako lekarz specjalista od gruźlicy. Był żołnierzem wojny obronnej 1939 r. w pułku piechoty, w okupację w szeregach AK, miał ps. „Iskra”: w stopniu podporucznika był komendantem Ośrodka IV Obwodu AK „Jesion” w Siedlcach. Brał czynny udział w akcji „Burza”. W listopadzie 1961 r. podjął pracę na terenie Ostrołęki. Odznaczony m.in. Krzyżem Partyzanckim i Krzyżem Walecznych oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 19 grudnia 1981 r.

Stefan Szewczyk, ur. 8 maja 1901 r., kolejjarz na Stacji Ostrołęka. W 1939 r. ukrył sztandar ostrołęckich kolejarzy. Podczas próby ucieczki z własnego mieszkania w domu kolejowym, przy ul. Żeromskiego, otoczonego przez funkcjonariuszy Banschutzu – niemieckiej służby kolejowej – został śmiertelnie ranny w dniu 15 października 1943 r. Przewożony do Ostrołęki, furmanką Jana Żebrowskiego, zmarł.

Mieczysław Tabaka, pochodził z Wyszła, przed wojną był policjantem. W czasie okupacji mieszkał w Olszewce u rodziny swej żony – Augustyniaków. Do organizacji zaprzysiężony był przez Wacława Fidrycha, sam zaś zwerbował kilku mieszkańców

Olszewki. Po wojnie z polecenia Aleksandra Bednarczyka i Ogińskiego wstąpił jako „wtyczka” AK do milicji i został komendantem śledczym. Był pierwszym prezesem Powiatowego Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Ostrołęce (pierwszym wiceprezesem został Waław Fidrych). Pełnił jednocześnie funkcje przewodniczącego Miejskiej Rady w Ostrołęce.

Jakub Topercer, ur. w 1896 r., jako nauczyciel pracował od 1922 r., a od roku 1928 na terenie powiatu ostrołęckiego. Mieszkał w Ostrołęce we własnym domu przy ul. Stacha Konwy. W czasie okupacji pracował jako robotnik w niemieckich magazynach wojskowych w Wojciechowicach razem z Zygmuntem Bartosiewiczem i razem z nim był w jednej grupie AK a z nim również jego synowie: Zbigniew i Leszek. Aresztowani przez gestapo – J. Topercer ze swymi synami – w dniu 21 czerwca 1944 r. wywiezieni do Stutthofu i tam wszyscy trzej zginęli.

Jan Todzia wachm. 5 Pułku Ułanów Zaslawskich, aresztowany przez gestapo, bity i maltretowany podczas śledztwa załamał się. Osoby przez niego wymienione zostały w porę ostrzeżone (dzięki informacji uzyskanej od tłumacza gestapo Juliusza Wojtkiewicza, ściśle współpracującego z miejscową AK) zdołały zbiec. J. Todzia odesłany został do obozu koncentracyjnego z którego już nie powrócił.

Stanisław Trzaska, wachmistrz 5 Pułku Ułanów Zaslawskich, podczas okupacji, w kwietniu 1940 r. przesiedlony wraz z rodziną w rejon Gór Świętokrzyskich do miejscowości Ilża, tam działał w szeregach AK. Po wojnie wrócił do Ostrołęki, zmarł 23 marca 1955 r., miał 50 lat.

Józef Sala, ur. 12 września 1889 r. w Krakowskiem. Był żołnierzem 2 pułku ułanów II Brygady Legionów Polskich, brał udział m.in. w bitwie pod Rokitą, Kawaler Orderu Virtuti Militari oraz Krzyża Walecznych, wachmistrz 5 Pułku Ułanów Zaslawskich, w którego szeregach walczył w 1920 r. W okresie okupacji żołnierz AK. W 1940 r. wysiedlony wraz z rodziną w okolice Krakowa. Tam w 1943 r. aresztowany przez gestapo z powodu córki Krystyny, aresztowanej za konspiracyjną działalność w II Oddziale Komendy Głównej AK w Warszawie. Po wyzwoleniu był pracownikiem Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Ostrołęce, zmarł 1 października 1973 r.

Irena Krystyna Wituska, córka Józefa Sali, uczennica ostrołęckiego gimnazjum i aktywny członek Związku Harcerstwa Polskiego. Od listopada 1939 r. była członkiem grupy konspiracyjnej rotmistrza Kazimierza Draczyńskiego a następnie Związku Walki Zbrojnej. Wyszła z rodzicami z Wojciechowic na teren Generalnej Guberni w Warszawie została zaangażowana do pracy w wywiadzie w drugim Oddziale Komendy Głównej Armii Krajowej. W drugiej połowie listopada 1942 r. wraz z całą grupą została zdradzona przez superagentów warszawskiego gestapo: Blankę Kaczorowską i jej męża Ludwika Kalksteina. Po wyzwoleniu mieszkała z mężem i swą rodziną w Warszawie. Zmarła 14 listopada 1983 r., spoczywa na ostrołęckim cmentarzu w grobie rodzinnym razem ze swym ojcem.

Józef Warych, pochodził z Czarni k/Myszyńca. W latach międzywojennych był uczniem ostrołęckiego gimnazjum, a po zakończeniu nauki został sekretarzem Gminy Czarnia, jednocześnie pełnił funkcję komendanta tamtejszego „Strzelca”, był też duszą powstałego w Czarni w latach 30-tych zespołu ludowego. W czasie okupacji ukrywał się w okolicy Czerwina, tam działał w AK. Po wojnie pracował jako sekretarz Gminy Turośl, następnie archiwista akt gminnych, a później referent skupu drobiu i jaj w PZGS-ie, zamieszkał w Ostrołęce. Był członkiem Zespołu Pieśni i Tańca „Kurpie” przy Zakładowym Domu Kultury (dziś WOK) w Wojciechowicach (występował jako stary Kurp-gawędziarz z gadkami kurpiowskimi, oraz śpiewał). Zmarł 7 lipca 1988 r., miał 79 lat.

Władysław Welk, mieszkał w Kordowie, tam prowadził gospodarstwo rolne. Był żołnierzem w czasie I wojny światowej i AK w czasie okupacji – zajmował się konserwacją broni i jej magazynowaniem. Zmarł w 1946 r.

Stanisław Welk, syn Władysława, mieszkał z rodzicami w Kordowie, własną łódką przewoził przez Narew jeńców francuskich – uciekinierów z obozu w Grabowie (mieścił się w domu Załusków). Wsiadając z kolejki wąskotorowej w Smolarni (Szwendrowy Most) trafił na rewizję dokonywaną przez żandarmów z Lelisa. Ponieważ ukrywał się, zaczął uciekać, został poranny i przewieziony do szpitala w Ostrołęce, gdzie zmarł. Miał 31 lat.

Kazimierz Welk, syn Władysława. Razem z bratem Stanisławem przewoził przez Narew jeńców – uciekinierów. Po wojnie pracował w OZCP, zmarł tragicznie we wsi Łączyn 2 stycznia 1983 r.

Czesław Wyszkowski, pochodził z Zabiela k/Rzekunia, mieszkał w Grabowie u teściów, w czasie okupacji przekazywał Stanisławowi Pożarowskiemu na ubój dla celów AK jałówki, dostarczane przez Niemców do chodowli kolejną na stację Grabowo, gdzie były przejmowane a następnie przechowywane m.in. u Wacława Fidrycha. Po wojnie pracował w tartaku „Przyszłość”.

Czesław Zaczkowski, ogrodnik, posiadał własny sad w Podrężewie, gdzie mieszkał. Po wojnie pracował przy utrzymaniu zieleni miejskiej, był radnym pierwszej po wojnie rady miejskiej. Zmarł 30 września 1980 r., miał 81 lat.

Jerzy Zaczkowski, należał do plutonu AK Nakły, dowodzonego przez Wacława Fidrycha, mieszkał przy szosie warszawskiej, gdzie miał własny ogród. Po wojnie pracował w Kadzidle jako zaopatrzeniowiec. Zginął w wypadku drogowym 5 listopada 1961 r., miał 34 lata. Jego syn Stanisław był od 1 sierpnia 1981 r. wiceprezydentem, a od 21 czerwca 1985 r. do połowy 1989 r. prezydentem Ostrołęki.

Zdzisław Żebrowski, pochodził z Nakieł. W AK ukończył kurs dla podoficerów, prowadzony przez Ryszarda Pszczołkowskiego i Wacława Fidrycha. Egzamin zdał, tak jak wszyscy inni kursanci, przed „Adamem” – Aleksandrem Bednarczykiem – szefem wyszkolenia Obwodu Ostrołęckiego AK, który do stopnia porucznika awansował 3 maja 1942 r. i do stopnia kapitana 3 maja 1943 r. a który podczas zasadzki zorganizowanej na niego przez UB 6 grudnia 1946 r. we wsi Gnaty został ciężko ranny, w drodze do Ostrołęki zmarł (jego ciała nie zwrócono rodzinie i brak jest informacji gdzie jest pochowany). Zdzisław Żebrowski razem ze Stanisławem Welkiem, Władysławem Stolarczykiem i innymi brał udział w akcji zabrania automatów niemieckich z wagonu kolejowego przed stacją Jastrząbka. Jego narzeczona, a późniejsza żona, Stanisława Zalewska z Nakieł, była też członkiem AK.

Ignacy Zalewski, pochodził z Ołdak, tam mieszkał w czasie okupacji, przechowywał amunicję i broń AK-owską. Jego żona Marianna z d. Żerańska z Ołdak, ps. organizacyjny „Grażyna”, była łączniczką AK, utrzymywała kontakt z tłumaczem gestapo, **Juliuszem Wojtkiewiczem**, oficjalnie volkschdeutschem, w rzeczywistości członkiem tajnej organizacji litewskiej, współpracującym z miejscowym podziemiem, ostrzegającym przed aresztowaniami, ratującym życie setkom Polaków. Małżonkowie Zalewscy za swą działalność AK-owską zostali odznaczeni m.in. Krzyżami Armii Krajowej.

Kazimierz Żerański, ur. w Sieluniu, w AK miał ps. „Żubr”, w 1947 r. został prezesem GS „SCh” Rzekuń. Zmarł 5 czerwca 1991 r., miał 74 lata.

Henryk Zieliński, podoficer zawodowy wojsk saperskich w Modlinie, pochodził z Pomianu (brat Jana i Stanisława Zielińskich). W czasie okupacji był kierowcą samochodu u Niemca, który zaopatrywał Ostrołękę w węgiel. Po wojnie był kierownikiem transportu samochodowego w PZGS-ie w Ostrołęce.

Zygmunt Zienkiewicz, ur. w 1904 r., działał w szeregach AK, był więźniem karnego obozu pracy w Łazku. Po wojnie księgowy w tartaku „Przyszłość”.

Konrad Wojnar, s. Władysława i Olimpii, ur. 27 marca 1892 r. Pochodził spod Mińska Litewskiego na Wileńszczyźnie. Do Ostrołki przybył po I wojnie światowej. Jako inżynier urządzeń wodnych objął stanowisko kierownika Zarządu Dróg Wodnych i funkcję tę pełnił w okresie międzywojennym i po wojnie. W czasie okupacji został aresztowany i osadzony w obozie, z którego staraniem ostrołęckiej AK został zwolniony jako „fachowiec niezbędny dla potrzeb Rzeszy” i prowadził nadzór prac przy budowie i umacnianiu tam wodnych, opasek itp. Nie był zaprzysiężony jako żołnierz AK, lecz pod jego nadzorem pracowało – jako robotnicy budowli i umocnień wodnych – wielu członków AK, którzy pod pozorem tej pracy prowadzili jednocześnie działalność konspiracyjną. K. Wojnar pomagał im, zabezpieczał, ostrzegał, krył przed Niemcami. Jednym z robotników pracujących pod jego nadzorem był Witold Popiołek – zastępca dowódcy plutonu ostrołęckiej AK.

AK-OWCY SPOCZYWAJĄCY NA PARAFIALNYM CMENTARZU RZEKUŃSKIM (których nazwiska ustalono)

Henryk Aleksandrowicz, Stanisław Banasiak, Władysław Czaplicki i (jego bliźniak) Franciszek Czaplicki, Stanisław Filochowski i Zygmunt Filochowski „Ryś” (bracia Edwarda Filochowskiego „Sana”), Paweł Flanc, Władysław Gajewski, Józef Jankowski, Józef Kamiński, Józef Kowalski, Władysław Kremer, Aleksander Laskowski, Zygmunt Macierakowski, Henryk Malinowski, Bolesław Mierzejewski, Henryk Mierzejewski, Stanisław Mierzejewski s. Edwarda, Stanisław Mleczek, Antoni Niesielski, Konstanty Przegaliński, Waclaw Przyborowski, Jan Piaszczyk, ksiądz Marian Skłodowski „Oracz” – kapelan Obwodu Ostrołęckiej AK, Henryk Władysławski.

Ostrołęka – Muzeum 3.03.92 r.